

לאמונה בגזרה המוקדמת - כפי שנאמר בקוראן ובסונה

וכפי שהבינו חוקרי האומה, יש פירות מבורכים והשפעות טובות על המנטליות והנפש של המוסלמי, על יחסיו עם עצמו ועם אדונו ועם הסובבים אותו.

ובחיים בכלל. בהתנהגות הפרטית והציבורית, בשלום ובמלחמה, בשגשוג ובמצוקה, בברכות ובאומללות, ובין החשובים שבהם הם פירות האמונה בגורל

האמונה בגורל בחייו של המאמין היא המניע החזק ביותר למעשים טובים ולביצוע דברים גדולים בנחישות, נחישות וביטחון. שווה לו - בארמונו - בהיסטוריה, והוא זה שהקים את הבניין הגבוה הזה בכל תחום של החיים. המועדים קבועים, לא מתעכבים או מתקדמים

לרגע אחד, וכאשר אמונה זו התבססה היטב בלב המאמינים, הם היו איתנים במאבק ונחושים להמשיך את הג'יהאד, אז הגיעו האפוסים הנושאים את הדוגמאות הנפלאות ביותר של איתנות ועמידה מול האויבים, ללא קשר לכוחם, וללא קשר למספרם. אמור: "לא יקרה לנו שום דבר מלבד מה שה' קבע לנו. הוא המגן שלנו, ובאלוהים תן לנו המאמינים שמים את מבטחם." (את-טובה, פסוק

האמונה בגורל בדרך זו הייתה המניע שלהם לטייל בארץ, בין אם להפיץ את הקריאה, לחפש מזון או לגלות את הלא נודע מהאדמה, ולכן הייתה להם בכל תחום פעילות יוצאת דופן והיו עדים להשפעות, בהפצת הקריאה, אנו לגלות שהאסלאם השתרע מהאוקיינוס במערב ועד הודו במזרח בפרק זמן שלא יעלה על מאה שנה, מהירות שאין דומה לה בהיסטוריה. כמו כן, הלשון הער

בית התפשטה במהירות מעבר לתיאור בהפצת השפות בארץ ובתחום חיפוש הפרנסה, העושר זרם לעולם האסלאמי עד שהמוסלמים הפכו לעם העשיר ביותר עלי אדמות. בתחום החקר הגיאוגרפי היו אלה המוסלמים שביקרו במקומות הלא ידועים ושרטטו עבורם מפות גיאוגרפיות מדויקות שאפשרו ל"ואסקו דה גאמה" ול"מגלאן" לבצע מאוחר יותר את משלחותיהם העולמיות. כך, החיים התארכו על כל צורותיהם, מזרח ומערב, עם המניע האמוני העמוק הזה.

האמונה בגזרה מראש היא אחד הדברים הגדולים ביותר שהניעו את המוג'אהדין להיכנס לשדה הקרב ללא פחד או חשש, ואחד מהם היה מבקש מוות בנסיבותיו, ומשליך את עצמו במיצרים שבהם חשב שהוא ימות, אז. היית רואה אותו מת על מיטתו.

המוני המוסלמים חרגו בתקופה האחרונה מתורת הגורל בגלל המתרחש בחיי העולם הזה, הם הפכו לתלויים בהם, והתלות הביאה אותם לחוסר אונים, עצלות וחוסר

פעילות. ששום דבר לא קורה ביקום חוץ ממה שאלוהים רוצה, שאין צורך שאדם יעבוד, כי גורלו של אלוהים עבר, בין אם אדם עובד ובין אם לאו, ולכן אין צורך

לעמול בחיפוש אחר פרנסה כי: הכסף שלך יבואו אליכם, ואין צורך בפעילות ובתנועה כי לטענתם היא נגד ההסתמכות הנכונה, כפי שהבינו גם ממשמעות הכ

ניעה לגורל ה' את הרתיעה משינוי כל מה שיקרה לאדם של עוני, מחלה, בורות, או אפילו אי ציות, כי כל זה נועד על ידי אלוהים, אז אין להתנגד לזה, אלא צריך להיכנע לו.

התלות הזו והשליליות הזו איננה מהאסלאם כלל וכלל, אחרת אם זה היה מהאסלאם, איך זה יכול היה להיעדר? מהשליח, עליו ה' תפילות ושלו, ומחבריו הנכבדים שלמדו ממנו את המושגים הנכונים של הדת הזו

אחד מפירות האמונה בגורל הוא בכך שהיא

מעניקה לבעליו איתנות ואיתנות בהתנגדות לשקר, בהתמודדות עם עוול ועריצות, ובהכחשת הרוע. החיים הם בלתי נמנעים, והפרנסה חלוקה, ומשום כך

עמדו המאמינים מול עריצים ורודנים, ולא דאגו לעריצותם ולא השפילו בפני כוחם ועריצותם, ובזמננו ראינו את המלומדים הנעלים. ומטיפים מול המתיישבים, ולכלכי המתיישבים של מלכים ונשיאים, לא אכפת להם ממה שיקרה להם בדרך האל

האמונה בגורל היא אחד הדברים הגדולים ביותר שהניעו את המוג'אהדין להיכנס לשדה הקרב ללא פחד או חשש, ואחד מהם היה מחפש את המוות בנסיבותיו, ומשליך את עצמו במיצרים שבהם חשב שהוא ימות, ואז אתה היה רואה אותו מת על מיטתו, בוכה אם הוא לא

יפול כשאהיד בשדה הקרב, והוא זה שהוא הסתער על סכנות, אז זה חאלד בן אל-וליד, כשהמוות התקרב אליו והוא הבין. כי, הוא בכה ואמר: אין עבודה שאני מקווה לה אחרי שאין אלוהים מלבד אלוהים, מאשר לילה מושלג מאוד בחבורת עולים. אז אתה חייב להתאמץ,

הייתי עד לקרב כזה ואחר, ואין מקום בגוף שלי שמתפרש על פני תוחלת חוץ שיש בו מכת חרב, יריית חץ או דקירת חנית, והנה אני מת על מיטתי, האף שלי מת כמו גמל מת, כך עיניו של הפחדן. לא לישון, אני רק צריך סבלנות כאשר קורות צרות.. למות במיטה שלי, וחאלד התעמת עם העריצות של הפרסים והרומאים ביחד

בין פירות האמונה בגורל יש סבלנות כאשר פורענות יורדות. המאמין בגורל אינו נשלט על ידי חרדה ובהלה, וגם הכעס והבהלה אינם עריצים בו, אלא

הוא מקבל את אסונות הזמן ביציבות, כמו הרים, כי יש לו. התיישבו במעמקיו. הקב"ה הקב"ה אומר: "אין אסון בא על הארץ או בכך אין לך אלא בספר לפני שנהיה תמימים, על כך, כי הקב"ה קל * לך לא להימצא על מה שמתת, ולא תבורך

האמונה בגזירה המוקדמת היא אחת התרופות הגדולות ביותר המסייעות למאמין במצוקות, אסונות ואסונות. זהו אחד מפרי האמונה הגדולים בגזרה, ושליח ה' עליו ה' תפילות ה'

ושלום החדיר זאת. אמונה בלבם של בני האומה האסלאמית, מנחה אותם ומלמדת אותם כיצד להתמודד עם מצוקה

בסמכותו של אוסמה בן זייד, יהי רצון ה' מהם, אמר: היינו עם הנביא, עליו תפילת ה' ושלוש אחת מבנותיו שלחה אליו לקרוא לו ואומרת לו שילד או בן שלה היה גוסס,

אז הוא אמר לשליח: חזור אליה ותגיד לה שלא לזה יש מה שהוא לוקח ויש לו מה שהוא נותן וכל מה שיש לו תקופה קבועה

בין פירות האמונה בגזרה המוקדמת: שביעות רצון של המאמין ממה שאלוהים חילק, והסתפקותו במה שאלוהים סיפק, ואלה הם פירות טובים בנפשו ובחיו של המאמין

. שביעות רצון ושביעות רצון מתגלים בלב יש אנשים אילו נותנים להם עמק זהב היו מבקשים שניה ואם נותנים? שניה היו מייחלים לשלישי ודמותו כגיהנום, נאמר לו: האם. זה מלא? היא אומרת: יש עוד

אמונה בגזרה מוקדמת מובילה לשביעות רצון, להערכה עצמית, לשלמות בחיפוש, לעזיבה של הכמיהה לעולם, לשחרור משעבוד הנבראים, לניתוק תאוות הבצע ממה שבידם, והפניית הלב אל ריבונו של עולם, וזהו. הוא הגבוה בהצלחתו וראש הצלחתו. אמר המשורר

שביעות רצון הועילה לי כל תהילה, ותפארת יקרה

אחד מפירות האמונה בגזרה המוקדמת הוא שהמאמין מחפש את הצורך שלו עם מי שיש לו בהערכה עצמית, לא מוריד את הראש, לא משפיל את עצמו ולא משפיל את גבו ליצור. הם לא יודעים" (אל-- מונאפיקון, פסוק). אסור למאמין להשפיל את עצמו בפני יצור

כמוהו למען צורך שיש לו. הנביא עליו ה' ושלו, לימד את בן דודו – עבדאללה בן עבאס – את המילים הגדולות הללו: "הצילו" הקב"ה והוא יגן עליך. ע"י ה',

ואני יודע, שאם העם יתכנס להועיל לך במשהו, לא יועילו לך אלא בדבר שכתב לך ה', ואם יתאספו להזיק לך במשהו, הם לא יזיק לך אלא במשהו שאלוהים כתב לך. העטים התרוממו והעיתונים התייבשו

בקרב מוסלמים רגילים תמצא רוגע בלב, שקט נפשי וקרירות ודאות שאינך מוצא בקרב סופרים, הוגים ורופאים לא מוסלמים גדולים

בקרב מוסלמים רגילים תמצא רוגע בלב, שקט נפשי וקרירות ודאות שאינך מוצא בקרב סופרים, הוגים ורופאים לא מוסלמים גדולים

אחד מפירות האמונה בגורל ובגורל הוא שלוה לנשמה וללב, זוהי מטרה שאיפה, ולכן כל מי שעל פני האדמה מחפש אותה ומחפש אותה, ואת זה תמצא בקרב האליטה של מוסלמים בין החוקרים הפועלים, והמתפללים הצייתנים הבאים אחריו, של שקט לב ושלוות נפש

שאינה עוברת את המוח ואינה סובבת סביב מה שדומה לו. דמיון, אז יש להם בעניין הזה את הספל העליון וה החלק המלא ביותר, כי זה מפקד המאמינים, עומר בן עבדול עזיז, אומר: הפכתי והנאה שלי היא רק במקומות של גורל וגורל

אדרבה, אתה מוצא בקרב המוסלמים הפשוטים רוגע בלב ושלוות נפש, וקרירות ודאות שאינך מוצא אצל גדולי הסופרים, ההוגים והרופאים הלא מוסלמים. הוא סובל ממחלה קשה - כגון: סרטן - למשל, אז אתה רואה את הרופא הזה מבולבל לגבי איך לספר למטופל

הזה ולספר לו בגלוי על מחלתו, אז אתה מוצא אותו מעמיד אדם אחד קדימה והשני מאחור, ואתה מוצא אותו סולל את הדרך, ומציב את הנחות, כל זאת מחשש

לתגובת החולה לידיעה זו, וכאשר הוא מודיע לו על מחלת

ו מודיע לו על מחלתו אולם, הוא מופתע מכך שחולה זה מקבל את הבשורה הזו בנפש מרוצה ובחזה רחב, ברוע ו. רוגע. רבים מהמוסלמים הללו נדהמו מהאמונה בגורל

ובגורל, ולכן הם כתבו בהקשר זה והביעו את תדהמתם, רשמו את עדותם על עוצמת הנחישות של המוסלמים, המורל הגבוה שלהם וקבלתם הטובה את הקשיים של המוסלמים. חיים. עדות אמת מעם שהתכחש לאמונה באלוהים וגזירתו וייעודו

מחבר "רוחות על המדבר" ו"השליח" ועוד ארבעה עשר בין אותם סופרים שכתבו על כך - הסופר המפורסם ספרים, שאת דעתו הביע "קרנגי כפול" בספרו

"עזוב דאגה ו התחילו לחיות". במאמר שכותרתו "חיי בגן העדן של אלוהים". בודלי דיבר על חייו עם השבטים הערבים במדבר של צפון אפריקה, וכיצד רכש את מנהגייהם ולמד מקרוב את האסלאם. אני מתגבר על החרדה, כי הם

- כמוסלמים - מאמינים בגורל ובגורל. אמונה זו עזרה להם לחיות בביטחון ולוקחים את החיים בקלות ובקלות. הם לא ממהרים עניין, ואינם משליכים את

עצמם לציפורניים של דאגה לדאוג לעניין. הם מאמינים ש"מה שנועד להיות". ושהפרט ביניהם "לא יעשה נפלו עליו חוץ ממה שכתב לו אלוהים." לאחר שבודלי סקר את ניסיונו עם ערביי המדבר, הוא העיר: שבע השנים שביליתי

במדבר בין הבדואים הנוודים שכנעו אותי שמחלת הנשמות והשיכורים הפוקדת את אמריקה ואירופה אינן אלא קורבנות של ציוויליזציה שתוקפת מהירות

כבסיס שלו, שלא סבלתי שום דבר, אני אף פעם לא דואג כשאני חי במדבר, אבל שם בגן העדן של אלוהים מצאתי שלוה, נחת ונחת

לבסוף הוא סיים את נאומו באומרו: בסיכומי של דבר, שבע עשרה שנים לאחר שעזבתי את המדבר, אני עדיין נוקט בעמדת הערבים לגבי משפט ה', ולכן אני מקבל את המקרים שאין לי ברירה עליהם ברוגע ובשלוה

בפסוקים המבורכים הללו, תהילה לו, הוא מסביר לעבדיו שהוא משקם יצורים לאחר שהם מתים ופוגעים באדמה, כשם שברא אותם בפעם הראשונה וברא אותם יש מאין, אין הוא מסוגל ליצור אותם שוב, וידוע שהבריאה השנייה קלה מהראשונה.

סופר את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד